

ELBIR

Elektronikus Lakossági Bűnmegelőzési
Információs Rendszer

Beengedne, hogy kirabolhassam?

Megtévesztők. Megnyerők. Behízelgők. Segítséget kérnek, esetleg eladnának valamit, soha vissza nem térő áron. Idős, egyedül élő emberek az elsődleges célpontjaik.

-A pénzem! Az egyetlen megtakarításom! - sikolt fel az idős hölgy, majd sietve kimegy az utcára, bízva a csodában: még ott van valahol a két férfi.

-Hiszen olyan szimpatikusak voltak!... még az egészségem felől is érdeklődtek...- gondolja magában, és a házba visszatérve megsemmisülten roskad magába.

-Hogyan történhetett? Az a másik, az alacsonyabb férfi csak a mosdóba ment ki.. és eközben az a magas anyyi kérdést tett fel, és olyan kedves volt velem. -Biztosan én emlékszem rosszul- tör fel a remény piciny, de annál éltetőbb sugara. - Ők biztos nem vihették el a pénzem.

-Itt nincs. Itt sincs. Sehol sincs. Feldolgozni nem lehet: idegenek jöttek be az otthonába, és elvitték félmillió forintját.

- Az unokámnak gyűjtöttem. Úgy szeretett volna saját életet kezdeni, különköltözni...

Néhány nap múlva ismét csengetnek. Egy nő áll a kapuban, mosolyog, udvariasan köszön. Elmondja, hogy a néni unokájának tartozik, azt szeretné visszaadni, csak nagyobb címlete van, segítsen neki felváltani.

Az idős hölgy arca felragyog, boldog, hogy a rossz után valami jó is történik, és ennek ő is részese lehet. A nappaliba invitálja az ismeretlen nőt, süteménnyel kínálja, - micsoda szerencse, épp most lett készen! Ünnepi szalvétába csomagolja, hiszen nagy nap ez a mai: Petike visszakapja a pénzét. Ritka az ilyen a mai világban.

-Hölgyem, merre van? - néz körbe a néni, és a bejárati ajtót nyitva találja. - Biztos kiment a kertbe, kopogtat ismét a remény, de már csak azért, hogy a felismerés hatalmas fájdalma kicsivel később sújtson le.

Reszkető kezekkel siet vissza a nappaliba, az ékszeres dobozhoz. Selyempapírban őrzi az eljegyzési gyűrűt, rég elhunyt férje szerelmi zálogát. Még észlelte, hogy a doboz fel van nyitva, a hirtelen feltörő zokogás ezután már elhomályosította a látását.

A trükkös tolvajok elsősorban az idős emberek jóhiszeműségére, segítőkészségére, bizalmára építenek és élnek vissza azzal. A trükkös lopások megelőzésére ilyenformán a bizalmatlanság, a gyanakvás a legjobb módszer – még ha ez nem is hangzik túl szépen az általános emberi kapcsolatok szempontjából, egy elidegenedő világban.

A legalapvetőbb, egyben a legkézenfekvőbb szempont: ha valaki a házába, lakásába nem enged be ismeretleneket, akkor nem is tudnak elvinni tőle semmit. Ehhez persze az is szükséges, hogy az ajtó, a kapu mindig be legyen zárva és a nyitott ablakon se lehessen beugrani a szobába (a szúnyogháló csak a rovaroknak akadály).

A kulcsot nem célszerű sem a lábtörlő, eresz, esetleg a virágcserep alatt hagyni, mert a bűnözők valószínűleg ott keresnék először.

Ugyanakkor zárt ajtók mögött is résen kell lenni, hiszen a cseles tolvajok a legkülönbélebb ürügyekkel próbálnak meg bejutni az otthonokba. Elsősorban idős emberek a célpontjaik, akikről azt feltételezik, hogy könnyebben be tudják őket csapni. Ám a fiatalabbaknak is érdemes figyelniük.

Sajnos a rosszban sántikálók nem csak változatos meséikkel tudják megtéveszteni a gyanútlan embereket, hanem gyakran udvarias modorukkal, kellemes megjelenésükkel is képesek bizalmat ébreszteni leendő áldozatukban.

A legbiztosabb tehát, ha idegennek nem nyit ajtót az ember. Akkor sem, ha az ismeretlen a közös ismerősökre, rokonokra hivatkozik. Társasház lépcsőházába ugyanígy kockázatos kívülállót beengedni, aki mondjuk a kapucsengőre nem reagáló szomszéd miatt kér bebocsáttatást.

Külön kategória a magukat közszolgáltató (gáz-, víz-, áramszolgáltató) cégek munkatársainak, illetve önkormányzati dolgozónak kiadó idegenek megjelenése. Tudni kell, hogy ezek a társaságok soha nem az ügyfeleik lakásán intézik a pénzügyi elszámolásait, ahogy az önkormányzatok sem. A magukat „hivatalos” embereknek kiadó idegenektől, ha kötik az ebet a karóhoz, célszerű igazolványt kérni.

A házaló árusokat sem túlságosan jó ötlet a házba invitálni. Egyrészt nincs garancia arra, hogy jó üzletet lehet velük kötni, ha pedig rossz szándékkal érkeznek, a lakásba jutva elemelhetik az ott levő értékeket. Érdemes gyanakvó lenni: nem feltétlenül szomjas az az ember, aki egy pohár vízre szeretne bekéredzkedni a házba, és nem biztos, hogy a szükség kényszeríti azt, aki a mosdót szeretné használni. Indokolt az óvatosság a kéretlen

tűzifaárusokkal, vagy csatornatisztítókkal szemben is, csakúgy, mint a nagy címletű bankjegyeiket felváltani akarókkal.

A trükkös lopásokat azzal is meg lehet előzni, ha nincs otthon elvihető érték. Ehhez nem kell feltétlenül nincstelennek lenni, előrelátónak viszont annál inkább: nagyobb összegű készpénzt például semmiképp nem tanácsos a ruhásszekrényben, vagy a párnacihában tartani. Jobb helyen van az a bankban, még ha alacsonyok is a kamatok.

Ha mindezen óvintézkedések ellenére olyan helyzet alakul ki, hogy a rossz szándékú idegen látogató áll nyerésre, kérni kell a szomszédok, a járókelők segítségét, illetve mielőbb hívni a rendőrséget, az ingyenes 107-es, vagy 112-es segélyhívó telefonszámon. Ha a trükkös tolvaj elmenekül, meg kell kísérelni felírni az autója rendszámát, megjegyezni a ruházatát, esetleg személyleírását.

Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság
Bűnügyi Igazgatóság
Bűnügyi Osztály
Bűnmegelőzési Alosztály

☒: 7100 Szekszárd, Mészáros L. u. 19-21. 7101 Szekszárd, Pf.: 86.

☎ 74/501-150, Fax.: 23/31-10.